

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ■ † קושיא- ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
וכי שכיר עובר משום בל תגזל?												◊	ק"ג.		
התם תרי חזקי, הכא חדא חזקה. גבי בעל הבית איכא תרי חזקי: חדא דאין בעל הבית עובר משום (ויקרא י"ט) בל תלין, וחדא דאין שכיר משהא שכרו. והכא - חדא חזקה.												!	ק"ג.		
אם יש עדים שתבעו הרי זה נשבע ונוטל.													◻	ק"ג.	
והא קתבעו לקמן												‡	ק"ג.		
שתבעו בזמנו.	רבי אסי:											!	◊	ק"ג.	
ודלמא לבתר הכי פרע												‡	ק"ג.		
שתבעו כל זמנו.	אביי:											!	◊	ק"ג.	
ולעולם												‡	ק"ג.		
כנגד אותו היום של תביעה.	רב המא בר עוקבא:											!	◊	ק"ג.	
המלוה את חבירו - לא ימשכנו אלא בבית דין. ולא יכנס לביתו ליטול משכנו, שנאמר (דברים כ"ד) בחוץ תעמד.													◻	ק"ג.	
היו לו שני כלים - נוטל אחד ומניח אחד.													◻	ק"ג.	
ומחזיר את הכר בלילה ואת המחרישה ביום.	[ת:ק]												♦	ק"ג.	
ואם מת - אינו מחזיר ליורשיו.													◻	ק"ג.	
אף לעצמו אינו מחזיר אלא עד שלשים יום, ומשלשים יום ולהלן מוכרן בבית דין.	רבן שמעון בן גמליאל												♦	ק"ג.	
שליח בית דין, מנתח נתוחי - אין, אבל משכנו - לא.	שמואל:												◻	ק"ג.	
המלוה את חבירו לא ימשכנו אלא בבית דין	והתנן:												‡	ק"ג.	
מכלל דבבית דין ממשכנין													‡	ק"ג.	
אימא לא ינתחנו אלא בבית דין.	אמר לך שמואל:												!	◊	ק"ג.
הכי נמי מסתברא, דקתני סיפא:													◻	ק"ג.	
לא יכנס לביתו ליטול משכנו.	[סיפא]												◻	ק"ג.	
מני?												^	◻	ק"ג.	
אילימא בעל חוב													!	◻	ק"ג.
מרישא שמע מינה												‡	◻	ק"ג.	
אלא לאו - שליח בית דין.													!	◻	ק"ג.
אי משום הא - לא איריא, הכי קאמר: המלוה את חבירו לא ימשכנו אלא בבית דין, מכלל דבבית דין - ממשכנים. ובעל חוב אפילו נתוחי נמי לא, שלא יכנס לביתו ליטול משכנו.													‡	ק"ג.	
(דברים כ"ד) לא יחבל ריחים ורכב הא דברים אחרים - חבל (דברים כ"ד), לא תחבל בגד אלמנה הא של אחרים - תחבל.	מתבי רב יוסף:												‡	◊	ק"ג.
מאן?													^	‡	ק"ג.
אי נימא בעל חוב													!	‡	ק"ג.
הא כתיב (דברים כ"ד) לא תבא אל ביתו לעבט עבטו.													‡	‡	ק"ג.
אלא לאו - שליח בית דין													‡	◊	ק"ג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לעולם בבעל חוב, ולעבור עליו בשני לאוין.	התגמה רב פפא בריה דרב נחמן קמיה דרב יוסף, ואמרי לה רב פפא בריה דרב יוסף קמיה דרב יוסף:										!	◇	קוג:
ממשמע שנאמר (דברים כ"ד) בחוץ תעמד איני יודע שהאיש אשר אתה נושה בו יוציא? אלא מה תלמוד לומר (דברים כ"ד) והאיש - לרבות שליח בית דין.	תא שמע:										!	◇	קוג:
מאי לאו - שליח בית דין כלוח?											!		קוג:
לא, שליח בית דין כמלוה.											!	◇	קוג:
(שמות כב) אם חבל תחבל שלמת רעך - בשליח בית דין הכתוב מדבר.	תא שמע:										!	◇	קוג:
אתה אומר בשליח בית דין הכתוב מדבר, או אינו אלא בבעל חוב?											!		קוג:
כשהוא אומר (דברים כ"ד) לא תבא אל ביתו לעבט עבטו - הרי בעל חוב אמור, הא מה אני מקיים אם תחבל תחבל שלמת רעך - בשליח בין דין הכתוב מדבר											!		קוג:
תנאי היא											!	◇	קוג:
שליח בית דין שבא למשכנו - לא יכנס לביתו למשכנו, אלא עומד מבחוץ והלה מוציא לו משכון, שנאמר (דברים כ"ד) בחוץ תעמד והאיש.	דתניא:										!	◇	קוג:
בעל חוב שבא למשכנו - לא יכנס לביתו למשכנו, אלא עומד בחוץ, והלה נכנס ומוציא לו משכנו, שנאמר בחוץ תעמוד. ושליח בית דין שבא למשכנו - הרי זה נכנס לביתו וממשכנו.	ותניא אידך:										!	◇	קוג:
ולא ימשכנו דברים שעושין בהן אוכל נפש.											!		קוג:
ונתן מטה, ומטה ומצע - לעשיר. מטה, ומטה ומפץ - לעני. לו, אבל לא לאשתו, ולא לבניו ולבנותיו.											!		קוג:
כדרך שמסדרין לבעל חוב כך מסדרין בערכין.											!		קוג:
כלפי לייא? עיקר טידור בערכין כתיב											!		קוג:
אלא אימא: כדרך שמסדרין בערכין - כך מסדרין בבעל חוב.											!		קוג:
נתן מטה ומטה ומצע לעשיר, מטה ומטה ומפץ לעני.	אמר מר:										!	◇	קוג:
למאן?											!		קוג:
אילימא לאשתו ולבניו ולבנותיו											!		קוג:
הא אמרת: לו, אבל לא לאשתו ולבניו ולבנותיו											!		קוג:
אלא, אידי ואידי לדידיה											!		קוג:
תיתי למה לי?											!		קוג:
חדא דאכיל עלה, וחדא דזוג עלה.											!	◇	קוג:
כדשמואל											!		קוג:
כל מילי ידענא אסותייהו, לבר מהני תלת: מאן דאכיל אהינא מרירא אליבא ריקנא, מאן דאסר מיתנא דכיתנא רטיבא אחרציה, ומאן דאכיל נחמא ולא מסגי ארבעה גרמידי.	דאמר שמואל:										!	◇	קוג:
כדרך שמסדרין בערכין - כך מסדרין בבעל חוב.	תני תנא קמיה דרב נחמן:										!	◇	קוג:
השתא זבוני מזבנינ ליה, סדורי מסדרינ ליה?	אמר ליה: [רב נחמן]										!	◇	קוג:
ומי מזבנינ ליה?											!		קוג:
מחזיר את הכר בלילה ואת המחרישה ביום	והתנן:										!	◇	קוג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	---

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תנא כרבן שמעון בן גמליאל תנא קמיה, והכי קאמר ליה: השתא לרבן שמעון בן גמליאל זבוני מזבנין ליה. סדורי מסדרינן ליה?											!	◇	קוג:
אף לעצמו אינו מחזיר אלא עד שלשים יום, מכאן ואילך מוכרן בבית דין.	דתנו, רבן שמעון בן גמליאל										!	■	קוג:
וממאי דכי קאמר רבן שמעון בן גמליאל זבוני לגמרי קאמר? דלמא הכי קאמר: עד שלשים יום - הדר ליה בעיניה, מכאן ואילך - מיהדר ליה למאי דחזי ליה, ומזבנינן מאי דלא חזי ליה.											?	◇	קוג:
אי סלקא דעתך אית ליה לרבן שמעון בן גמליאל האי סברא - ליכא מידי דלא חזי ליה.											!	◇	קוג:
רבן שמעון בן גמליאל ורבי שמעון ורבי ישמעאל ורבי עקיבא, כולהו סבירא להו: כל ישראל בני מלכים הן.	דאמר אביי:										!	■	קוג:
רבן שמעון בן גמליאל											!	■	קוג:
לא את הלוף ולא את החרדל	דתנו: [ת"ק]										!	■	קוג:
מתיר בלוף, מפני שהוא מאכל לעורבין.	רבן שמעון בן גמליאל:										!	■	קוג:
רבי שמעון											!	■	קוג:
בני מלכים סכין שמן וורד על גבי מכותיהן בשבת, שכן דרכן לסוך בחול.	דתנו: [ת"ק]										!	■	קוג:
כל ישראל בני מלכים הן.	רבי שמעון:										!	■	קוג:
רבי ישמעאל ורבי עקיבא											!	■	קוג:
הרי שהיו נושין בו אלף זוז ולבוש איצטלא בת מאה מנה - מפשיטין אותה ממנו, ומלבישים אותו איצטלא הראויה לו.	דתניא:										!	■	קוג:
כל ישראל ראוין לאותה איצטלא.	ותנא משום רבי ישמעאל, ותנא משום										!	■	קוג:
ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא, דיהיב ליה מאי דחזי ליה, ומזבנינן מאי דלא חזי ליה? בשלמא כר וקסת חזי ליה דביני ביני, אלא מחרישה למאי חזיא?											?	◇	קוג:
מחרישה דכספא.	רבא בר רבה:										!	◇	קוג:
ולימא ליה לאו עלי קרמית	מתקיף לה רב תנא:										?	◇	קוג: